

Octubre a tota màquina!

Va néixer com un experiment: al bell cor de la ciutat de València, un edifici emblemàtic obria les portes de bat a bat a la cultura i la ciència i la gent del país, amb vocació transversal i de modernitat, sense complexos. Un any més tard, el balanç fins i tot supera expectatives: l'Octubre Centre de Cultura Contemporània funciona a tota màquina.

Una imatge de l'interior de l'Octubre: a la primera planta, una conferència. Per exemple.

La cafeteria de l'Octubre Centre de Cultura Contemporània (OCCC) ha esdevingut, d'un temps ençà, talaia privilegiada de la ciutat. Asseguts arran dels mots d'Eiximenis –“Tostemps està ab la cara esclarida e plaent en taula”, hi ha escrit al vidre que comunica visualment el cafè amb la sala d'exposicions–, assaborint posem per cas un pastisset dels que prepara el xef Casassús, hom pot recloure's en la tranquil·litat de la lectura, enfilars converses i tertúlies o, simplement, deixar-se seduir per l'espectacle de la gent. Perquè arran de cafeteria hi ha la llibreria 3i4, i sempre s'hi acosten saludats i coneguts; perquè l'edifici sencer bull d'activitat i s'hi poden veure poetes o químics, estudiants de valencià o algun polític que hi presenta llibre; hi ha performers que preparen l'escenari, actors que hi celebren congrés, músics fent proves de so, una reunió d'historiadors,

fotògrafs que demanen on és la conferència de premsa, la gent d'Acció Cultural amb cartells del Correllengua i uns *guiris* que volen veure la muralla. Per exemple. I no només, perquè bé hi podríem afegir l'entrada d'un eixam d'adolescents en visita històrico-literària a la ciutat que *al·lucinen* amb els cartells de Renau i que s'encreuen, en el seu sorollós camí cap al terrat (vista espectacular a la torre del Miquelet i la cotorra del mercat) amb un erudit estudiós dels Borja que participa en un simposi. Segons el dia i l'hora i el moment, l'Octubre propicia els més curiosos encreuaments de camins. I mostra, de passada, una vitalitat cultural i cívica que potser no tothom s'havia adonat que batejava amb tanta força, precisament a la ciutat de València.

Perquè quan Acció Cultural del País Valencià (ACPV) i la Institució Cívica i de Pensament Joan Fuster (ICPJF)

van fer pública la intenció de convertir l'emblemàtic edifici dels magatzems El Siglo en un gran centre de condensació i d'irradiació cultural, pocs devien ser els qui s'imaginaven que l'aventura tingués tan sòlid resultat. Obrir un punt neuràlgic de cultura i país i progrés, precisament al centre de la ciutat de València, podia semblar, si més no, una empresa arriscada. Els apriorismes, en aquest cas i per fortuna, han quedat desbancats per l'experiència.

Seu i programació. L'OCCC és concebut “amb un doble objectiu”, explica Emili Payà, que n'és coordinador de programació: “esdevenir un element viu de cultura, com a seu d'entitats i com a centre d'activitats, alhora que es recupera per a la ciutadania un edifici amb reconeguda rellevància històrica, artística i social.”

L'edifici ja ha estat rehabilitat i obert novament a la ciutat. I, a més a més de tenir-hi emplaçades l'editorial i la llibreria 3i4 o la redacció central del setmanari EL TEMPS, ha esdevingut seu d'un conjunt d'entitats que hi desenvolupen la tasca regular: hi ha ACPV, que treballa per la promoció i la defensa del patrimoni lingüístic i cultural del País Valencià; la ICPJF, que impulsa iniciatives per a l'articulació social i cultural dels Països Catalans (entre les quals es destaca l'Assemblea de Regidors); el Centre Carles Salvador, entitat de referència al País Valencià en l'àmbit de l'ensenyament de la llengua catalana; la Societat Valenciana de Ciències de la Salut Joan Baptista Peset (SVCSJBP), per a estudiar i difondre qüestions de salut; l'Institut Ignasi Villalonga d'Economia i Empresa, dedicat a la potenciació i el desenvolupament econòmic i empresarial en l'àmbit de l'Euram; la Fundació Ausiàs March, que organitza, per exemple, des de fa 35 anys, els premis Octubre; la Fundació Josep Renau, l'entitat depositària de l'obra de l'artista, que treballa per estudiar-la i difondre-la; i l'Institut Internacional d'Estudis Borgians, que estudia i estén el coneixement sobre la família dels famosos papes Borja. I tot plegat, a més d'un complet programa d'activitats. Si el dia a dia ja és intens, la panoràmica de conjunt pot esborronar.

Núria Cadenes